

nizacija. Pored uobičajenih latinskih termina (*op. cit.*; *loc. cit.*; *ibid.* etc.) upotrebljavaju se i odgovarajući naši izrazi ali ne jednoobrazno: piše se na pr. *sp. d.* („spomenuto delo“) ili *n. d.* („navedeno delo“) ili *n. m.* („navedeno mesto“) i sl. Ovi se često upotrebljavaju od istih lica naporedo sa navedenim latinskim kraticama. Isto tako nema utvrđenih principa za citiranje naslova časopisa, kolekcija, pojedinih dela, arhiva itd., zatim svezaka, godine i broja izdanja itd. Da bi se izbegla pometnja koja zbog toga mora ponegde nastupiti, beogradska sekcija Jugoslovenskog istoriskog društva, u vezi sa inicijativom koju je dao *Internacionalni komitet za istoriske nauke*, (*Comité international des sciences historiques*) predlaže sledeći nacrt pravilnika za citiranje. Beogradska sekcija JID moli ostale sekcije da učine svoje predloge i dopune, kako bi se posle toga moglo pristupiti konačnoj redakciji pravilnika koji će biti obavezan za sve članove Jugoslovenskog istoriskog društva.

1) Naslovi časopisa, kolekcija i pojedinačnih dela navodiće se a) potpuno, b) kao skraćenice i c) kao sigle.

2) Skraćenice će se upotrebljavati tako da se prva reč, ako je ime-nica koja čini bitnu oznaku publikacije, ispiše čitava a ostale reči, osim sveza i predloga, označe samo početnim velikim slovom. Primer: Гласник СУД — Гласник Српског ученог друштва; Rad JAZU — Rad Jugoslovenske akademije znanosti i umjetnosti. Ako naslov počinje pridevom, ispisace se čitav ako je skraćivanje nemoguće ili će se pojedine reči skratiti tako da ostanu čitaocu razumljive. Primer: Jug. ist. čas. — Jugoslovenski istoriski časopis; Ljub. zvon — Ljubljanski zvon.

3) Ima slučajeva gde je skraćivanje nemoguće. Primer: Čas.

4) Sigla se dobija uzimanjem svih početnih slova reči u naslovu osim sveza i predloga. Primeri: RJAZU — Rad Jugoslovenske akademije znanosti i umjetnosti; ГСКА — Глас Српске краљевске академије; ЈИЧ — Jugoslovenski istoriski časopis.

5) Prvi put navodi se potpun naslov; ako se dalje isto delo ređe citira, dolazi skraćenica, a ako se češće navodi, sigla.

6) Izdanje dela, ako nije prvo, označić se samo stavljanjem maloga broja desno gore uz godinu koje se delo pojavilo. Primeri: С. Станојевић, Историја Српског народа, Београд 1926².

7) Pisac se prvi put navodi samo početnim slovom imena i prezimenom, a dalje samo prezimenom.

8) Izdavač se neće navoditi.

9) Godina izdanja staviće se iza mesta izdanja. Primer: F. Šišić, Povijest Hrvata u doba narodnih vladara, Zagreb 1926, 457.

10) Rimski brojevi označuju svesku dela a arapski stranu. Samo kod časopisa i sličnih publikacija upotrebljavaju se u oba slučaja arapski brojevi. Primeri: V. Klaić, Povjest Hrvata III 348; Rad JAZU 44; Глас СКА 148, 93. Između rimskog i arapskog broja ne stavlja se zapeta.

11) Ako se u nekom delu od više knjiga ove još dele na sveske, broj sveske označić se malim arapskim brojem desno dole iza rimskoga broja koji označava knjigu. Primer: V. Klaić, Povjest Hrvata II, 77.